

Ivo van Hove truca a Jean Cocteau

Després de les espantosos 'Tragèdies romanes' i 'The fountainhead', el director holandès ens regala una obra íntima, 'La veu humana'. **Andreu Gomila** hi parla

El pare d'Ivo van Hove era un "farmacèutic dels d'abans", ens diu, d'aquells que feien ells mateixos els medicaments, mil·ligram a mil·ligram. I els monòlegs són, reflexiona el director holandès, més o menys el mateix, ja que la seva efectivitat depèn d'això, d'un sol mil·ligram. I més si parlem de *La veu humana*, de Jean Cocteau, la conversa telefònica d'una dona desesperada amb el seu amant. "El monòleg d'una suïcida, al llindar de la mort", indica ell.

Van Hove és ja un clàssic del festival Grec. El 2013 vam estar sis hores al Lliure gaudint de les *Tragèdies romanes* de Shakespeare. L'any passat, més de quatre amb aquella obra espantosa anomenada *The fountainhead*, d'Ayn Rand. I ara ve amb aquesta peça íntima,

petita, amb només sis persones involucrades, "d'escala humana", que ell mateix tenia necessitat de fer com a director. Sense artificis, sense vídeo, només amb una mica de música.

“
No sabem res d'ella. És com una dona que està fora del món

I amb la seva actriu fetitxe, la diabòlicament encantadora Halina Reijn, la Dominique de *The fountainhead*. Ingrid Bergman o Anna Magnani s'han posat en la pell de la protagonista. Així que poca

broma amb el repte per a l'actriu. Encara que Van Hove assegura que no ha vist ni el telefilm de l'actriu sueca ni la pel·li que va fer Roberto Rossellini.

Van Hove considera que la peça de Cocteau és "antiteatral" —una dona al telèfon no dona per a gaire— i va haver d'esmolat l'enginy fins que va trobar una font d'inspiració, que no és altra que *La finestra indiscreta* de Hitchcock, amb el públic convertit en *voyeur* de la trista trucada d'aquesta dona que es belluga histèrica pel seu apartament mentre l'amant li diu que demà es casa amb una altra i que llenci les seves cartes d'amor.

"És una obra sobre la passió, la tristesa, sobre les emocions", diu Van Hove, que no creu que les dones d'avui dia siguin gaire

diferents de la que va crear Cocteau el 1930. "Halina s'ha pres aquesta obra com una cosa personal, ja que el seu personatge és una representació bestial de la solitud existencial", assegura. De fet, no sabem res d'ella, cap tret que ens indiqui qui és, d'on ve, el seu passat. "Cocteau no dona pistes: és com una dona que està fora del món. Tota la tensió, tot, ve del text", diu Van Hove.

L'any que ve, té previst estrenar *The other voice*, en la qual veurem l'home que està a l'altra banda de l'aparell i que encarnarà Ramsey Nasr, el Howard Roark de la peça d'Ayn Rand. També la volem veure!

La voix humaine es podrà sentir al Mercat de les Flors el dimecres 1 i el dijous 2.